

Hüseyinî ilâhî

USÛLÜ: Sofyan

BESTE: (?)

GÜFTE: Niyazî-i Mısırî Hz.

Der man a ran dim der di me
İ şit Ni ya zî nin sö zün
der bir nes ne ört der mez man Hak i miş
Bür Han so ran dim as nes li ma
Hak dan a yan bir nes ne yok
as göz lım ba na bür han i miş hay hay han i miş
pin re pin han i miş hay hay han i miş op.

Dermān arardım derdime, derdim bana dermān imiş
Bürhān sorardım aslıma, aslım bana bürhān imiş

Sağ ü solum gözler idim ben dost yüzün görsem deyû
Ben taşrada arar iken ol can içinde can imiş

Öyle sanırdım ayıryam, dost gayrıdır ben gayrıyam
Benden görüp işideni bildim ki ol cānān imiş

Savm ü Salât ü Hacc ile sanma biter zāhid işin
İnsan-ı kâmil olmaya lâzım olan irfān imiş

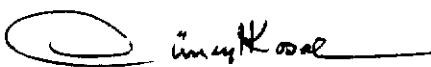
Kanden gelir yolun senin, ya kande varır menzilin
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvan imiş

Mürşid gerektir bildire Hakk'ı sana Hak-kal-yakîn
Mürşidi olmayanların bildikleri gümān imiş

Her mürşide dil verme kim yolunu sarpa uğratır
Mürşidi kâmil olanın gayet yolu āsān imiş

Anla hemen bir söz dürür, yokuş değildir düz dürür
Âlem kamu bir yüz dürür, gören anı hayrān imiş

İşit NİYÂZÎ'nin sözün, bir nesne örtmez Hak yüzün
Hak'dan ayan bir nesne yok, gözsüzlere pinhān imiş

 İsmail Koca